

Ημίθεος

Τη γλώσσα την Ελληνική, ποιος πρώτος
τη μίλησε, την ρύθμισε σαφώς,
κάποιος θεός αθάνατος, μεγάλος,
ημίθεος, πολύτροπος θνητός;

Έλλην, του Δευκαλίωνος και Πύρρας
πρωτότοκος και προικισμένος γιος,
από ταλαίπωρους θνητούς πιο πάνω,
ημίθεος, υπέροχος, ξανθός!

Φωνήεντα πολλά την πάσα λέξη,
την φόρτωσε σαν πλοίο φορτηγό,
ονοματίζοντας τα όντα πάντα,
ανάμεσα σε Γαία κι Ουρανό.

Ύμνους καλούς στον Ήλιο, στη Σελήνη,
έπλεξε με πηγαίο λυρισμό,
στον Παρνασσό περπάτησε με δέος,
είδε τον Όλυμπο σαν θεϊκό!

Για τους θεούς και τους θνητούς θα γίνει
γλώσσα δεσμός δεμένος, δυνατός,
ένα το σύμπαν άπαξ θα το δείξει,
σαν ζωντανός, ζεστός οργανισμός.

Ποιος έσχατος μακράς σειράς ο κρίκος
σε γλώσσας αλυσίδα θα φανεί,
Ελληνισμού σαν θεία παρουσία,
στης Γαίας την ευρύχωρη αυλή;

Ανάμεσα στο άλφα και τ' ωμέγα,
γεννήθηκαν πολλοί γραμματικοί
φθόγγοι, που δώσανε στη θεία γλώσσα
σημαντική και κάλλιστη μορφή!

Εργάτες δυνατοί την Ελληνίδα
τη γλώσσα καλλιέργησαν καλά,
σαν εραστές που πόθος τους πυρώνει
την εύπλαστη, νεανική καρδιά.

Ευπρόσδεκτο ζωής το κάθε δώρο,

που δίνει θεοφόρος λογισμός,
μα πιο καλό και ζηλευτό και θείο,
γλώσσας Ελληνικής συντονισμός!

Ευλογητός άνθρωπος γεννημένος,
του μέλλοντος δεινός δημιουργός,
καλότυχος και τρις ευλογημένος
αν φέρνει τίτλο του, “Ελληνικός!”

Στον αργαλειό υφαίνοντας με πάθος
ύφασμα πολυδαίδαλο, καλό,
και Χάροντα μπορεί να ξεγελάσει
να παρατείνει τέλους ερχομό.

Πολυτελώς τον έρωτα υμνώντας
κάλλους, σοφίας, θείας αρετής,
αθανασίας μέρισμα γενναίο,
ως αθλητής θα βρεις επί της γης!

X. K. E.